ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 100

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου» 1
Περὶ ἀναστολῆς νόμου περὶ κρίσεως διδακτικῶν βιβλίων.. 2
Περὶ κανονισμοῦ καὶ πληρωμῆς ἀποζημιώσεως γηπέδων καὶ ἀκινήτων ἐν γένει ἀπαλλοτριωθέντων ἢ καταληφθέντων πρὸς ἀνέγερσιν προσφυγικῶν ἀστικῶν συνοικισμῶν ἢ οἰκημάτων ἐν Θράκῃ 3

Διατάγματα

Περὶ παρασκευῆς εἰδικῶν εἰσιτηρίων πληρωμῆς δικαιώματος ἐπισκέψεως τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ μουσείων παρὰ ξένων ἐπισκεπτομένων τὴν Ἑλλάδα 4
Περὶ κανονισμοῦ ὅρων δομήσεως ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς 5
Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Διατάγματος περὶ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς ἀξιωματικῶν..... 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου» προστίθενται τὰ ἑξῆς: «ὡς καὶ εἰς τὰ προάστεια Καλλιθέαν, Νέον καὶ Παλαιὸν Φάληρον, Ἡράκλειον, Ἀμαρούσιον, Κηφισίαν καὶ Χαλάνδριον».

2. Εἰς τὰς πόλεις καὶ προάστεια τὰς ἀναφερομένας ἐν τῇ ρηθείσῃ παραγράφῳ 8 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, ὡς συμπληροῦται ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμόζεται καὶ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926.

3. Εἰς ἑκάστην τῶν αὐτῶν πόλεων καὶ προαστείων συγκροτοῦνται μία ἢ ἄμφω ἐπιτροπαὶ πρωτοβάθμιοι, εἰς ἃς ἀνήκει ἡ ἁρμοδιότης τοῦ κρίνειν ἐπὶ διαφορῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 ἕως 7 τοῦ ἄρθρου 7 καὶ τῶν ἄρθρ. 8, 9, 10 καὶ 19 τοῦ ρηθέντος Ν. Διατάγματος, καθ' ὅλον τὸ μέχρι 31 Αὐγούστου 1927 διάστημα, καθ' ὃ διατηροῦνται καὶ ἐν ταῖς ρηθείσαις πόλεσι καὶ προαστείοις αἱ διὰ κατοικίαν μισθώσεις τῶν ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος προσώπων, μόνον ὡς πρὸς τὸ κατεχόμενον ὑπ' αὐτῶν μέρος τοῦ μισθίου, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ τυχὸν ὑπ' αὐτῶν ὑπεκμισθωθὲν εἰς πρόσωπον μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὰς κατηγορίας τῆς αὐτῆς παραγράφου 4.

Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται σύγκεινται ἐξ ἑνὸς δικαστικοῦ ἢ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ἑνὸς ἀξιωματικοῦ καὶ ἑνὸς εὐϋπολήπτου πολίτου, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

4. Ἡ προσφυγὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπιτροπῶν τούτων γίνεται, τῶν μὲν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Ἐφετείων Θεσσαλονίκης καὶ Θράκης ἐνώπιον τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς, τῶν δὲ ἐν τῷ λοιπῷ Κράτει ἐνώπιον τῆς ἐν Ἀθήναις δευτεροβαθμίου.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30, ἐφόσον πρόκειται περὶ θεμάτων τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἁρμοδιότητος τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, τῶν παραγ. 4 ἕως 8 τοῦ ἄρθρου 31 καὶ τῶν ἄρθρων 32, 33, 34, 36 καὶ 37 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1927. Τὸ ποσὸν ὅμως τοῦ παραβόλου ὁρίζεται διὰ ταύτας εἰς δραχμὰς 150, ἐξ ὧν ἑβδομήκοντα πέντε διὰ τὰ τρία μέλη καὶ 15 διὰ τὸν γραμματέα. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀμοιβῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 2.500 κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον τῶν μελῶν, καὶ τὰς δραχμὰς 1.800 διὰ τὸν γραμματέα.

Ἄρθρον 2.

Ὅπου ἐν τῷ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 γίνεται λόγος περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων νοοῦνται οἱ ἔμμισθοι τοιοῦτοι καὶ οἱ δημόσιοι ὑπηρέται.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 μετὰ τὰς λέξεις «ἐκτὸς τῶν ἀρτοποιείων», προστίθενται «καὶ οἰνομαγειρείων».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «ὡς καὶ αἱ ὑποθέσεις, ἐφ' ὧν ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου, ἐφ' ἧς δὲν ἔληξε μέχρι τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως».

3. Ἡ κατὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως προσφυγὴ πρὸς τὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν γίνεται: α') Ἐὰν μὲν ἡ ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη μέχρι τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τροποποιητικοῦ διατάγματος, β') ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις δὲν εἶχε κοινοποιηθῇ μέχρι τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως».

4. Οὐδεμία ἀπόφασις ἐκτελεῖται, διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς προσφυγῆς ἤ, ἐὰν ἡ προσφυγὴ ἐγένετο ἐμπροθέσμως, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς.

5. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 31 προστίθεται:

«Ἐν ἀνάγκῃ ὁ εὐϋπόληπτος πολίτης προσλαμβάνεται καὶ ἐξ ἄλλης ἐπαρχίας».

6. Εἰς τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 35 προστίθεται ἐν τέλει· «Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως τινὸς τῶν μελῶν τούτων. Τὸ ἀναπληρωματικὸν μέλος ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ».

7. Ἐν ἄρθρῳ 37 παράγρ. 3, μετὰ τὴν λέξιν «ὡς ἔσοδον» προστίθεται «τοῦ ἐνοικιοστασίου».

Ἄρθρον 4.

Αἱ κατὰ τὸ νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 καὶ τὸ παρὸν ἐπιτροπαὶ ἀποφαίνονται καὶ περὶ καταψηφίσεως ἢ μή, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τῆς δαπάνης τῆς διαδικασίας εἰς τὸν ἡττώμενον διάδικον.

Ἄρθρον 5.

1. Ἑκάστη ἐπιτροπὴ δύναται, μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ γραμματέως, νὰ προσλάβῃ βοηθὸν τούτου, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχ. 1,500 κανονιζομένῃ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νομοθ. Διατάγματος τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 παράβολον αὐξάνεται κατὰ δραχ. 15 δι' ἀποζημίωσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄνω βοηθοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ καταστημάτων, τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 χαρακτηριζομένων ὡς κεντρικῶν, ὑποχρεοῦνται ὅπως διὰ δηλώσεως αὐτῶν, κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου 1926 συμπεριλαμβαγομένης, δηλώσωσι πρὸς τοὺς μισθωτὰς τῶν ὡς ἄνω καταστημάτων τὸ παρ' αὐτῶν ἀξιούμενον συμφώνως πρὸς τὰς σημερινὰς μισθωτικὰς συνθήκας μηνιαῖον μίσθωμα ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1926 καὶ ἑφεξῆς δι' ἐτησίαν τοὐλάχιστον διάρκειαν μισθώσεως.

2. Ἡ παράλειψις τοιαύτης δηλώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου γεννᾷ διὰ τὸν μισθωτὴν τὸ δικαίωμα ὅπως προτιμηθῇ ἐν τῇ παραμονῇ ἐν τῷ μισθίῳ, τοῦ μισθώματος κανονιζομένου, ἐν διαφωνίᾳ, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926.

3. Οἱ μισθωταὶ τῶν ὡς εἴρηται κεντρικῶν καταστημάτων, πρὸς οὓς ἐκοινοποιήθη δήλωσις κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦνται νὰ κοινοποιήσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος μέχρι τῆς 10 Μαΐου 1926, συμπεριλαμβανομένης, ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἐκμισθωτήν, ἐὰν ἀποδέχονται ἢ μὴ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀξιούμενον μίσθωμα.

4. Ἡ παράλειψις πάσης ἀπαντήσεως ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω τασσομένης προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ μισθωτοῦ ὅπως ἐγκαταλείψῃ ὁριστικῶς τὸ μίσθιον τὴν 31 Μαΐου 1926.

5. Ὁ ἀποδεχόμενος τὸ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου προταθὲν μίσθωμα μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἐξακολουθήσῃ παραμένων ἐν τῷ μισθίῳ μέχρι 31 Αὐγούστου 1927.

6. Ὁ μὴ ἀποδεχόμενος τὸ μίσθωμα τοῦτο μισθωτὴς δύναται, ἐὰν νομίζῃ ὅτι τοῦτο ἐνέχει αἰσχροκέρδειαν, νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας σχετικὴν αἰτίασιν πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 ἐπιτροπήν. Ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ ὅτι ὑπάρχουσι τὰ στοιχεῖα τῆς αἰσχροκερδείας, πρέπει τὸ ἀξιούμενον μίσθωμα νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ μισθώματος ὅπερ διὰ τὸ αὐτὸ κατάστημα κατεβάλετο ἢ θὰ κατεβάλλετο κατὰ τὸ ἔτος 1914—1915.

7. Πρὸς ἐνάσκησιν τῆς κατὰ τὰ ἄνω αἰτιάσεως ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ προσθέτως ἴδιον παράβολον δραχ. 2.000.

8. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνῃ βάσιμον τὴν αἰτίασιν τοῦ μισθωτοῦ, διατάσσει τὴν ἐν τῷ μισθίῳ παραμονὴν αὐτοῦ μὲ τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1925 πληρωτέον μίσθωμα μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1927. Ἀπορριπτομένης δὲ τῆς αἰτιάσεως, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 7 παράβολον καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ ἐνοικιοστασίου.

9. Γενομένης προσφυγῆς ὑπὸ οἱουδήποτε τῶν διαδίκων ἐνώπιον τῆς δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἐὰν αὕτη δεχθῇ ὅτι τὸ μίσθωμα ἐνέχει αἰσχροκέρδειαν, διατάσσει τὰ ἐν παραγράφῳ 8 περιόδῳ Ι ὁριζόμενα, δύναται δὲ προσέτι καὶ νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα πρὸς ποινικὴν δίωξιν τοῦ ἰδιοκτήτου, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ αἰσχροκερδείας νόμους.

10. Αἱ ἀπὸ τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος συναφθεῖσαι διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεις μισθώσεις θεωροῦνται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔγκυροι καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὰς παραγράφους 6 ἕως 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔλεγχον.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης προτίθεται νὰ ποιήσηται αὐτὸς οὗτος προσωπικῶς ἰδίαν χρῆσιν τοῦ μισθίου πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, ἐφόσον ἤσκει τοῦτο καὶ μέχρι τοῦδε. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου 1926 διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρόσκλησιν πρὸς τὸν μισθωτὴν περὶ παραδόσεως τοῦ μισθίου, περιέχουσαν καὶ τὴν κατὰ τὰ ἄνω χρῆσιν δι' ἣν προορίζεται τὸ μίσθιον, ὁ δὲ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τοῦτο μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1926.

2. Ἐὰν ὁ οὕτως ἀναλαβὼν τὸ μίσθιον ἰδιοκτήτης δὲν χρησιμοποιήσῃ αὐτὸ πρὸς ἰδίαν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν, κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 1 εἰρημένα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926.

Ἄρθρον 8.

Ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 καὶ τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ὁ Κανονισμὸς τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν γίνεται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ Διάταγμα τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1926.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Ν. Μπότασης. Κ. Φίλανδρος, Κ. Νίδερ.

(2)

Περὶ ἀναστολῆς νόμου περὶ κρίσεως διδακτικῶν βιβλίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναστέλλεται κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ κατὰ τὸν νόμον 1332 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, κρίσις τῶν ὑποβληθέντων μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὸ τέως Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ ὑποβαλόντες πρὸς κρίσιν τοιαῦτα βιβλία συγγραφεῖς ἢ ἐκδόται ὑποχρεοῦνται ν' ἀναλάβωσι ταῦτα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, χωρὶς νὰ γεννᾶται ὑπὲρ αὐτῶν δικαίωμά τι ἐκ τῆς μὴ ἐγκρίσεως αὐτῶν, ἐπιστρέφονται δ' εἰς αὐτοὺς τὰ τυχὸν καταβληθέντα ὡς κρίτρα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Ταντσλίδης, Γ. Χαριτάκης, Ι. Γρηγοράκης.

(3)

Περὶ κανονισμοῦ καὶ πληρωμῆς ἀποζημιώσεως γηπέδων καὶ ἀκινήτων ἐν γένει ἀπαλλοτριωθέντων ἢ καταληφθέντων πρὸς ἀνέγερσιν προσφυγικῶν ἀστικῶν συνοικισμῶν ἢ οἰκημάτων ἐν Θράκῃ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μικροϊδιοκτητῶν γηπέδων καὶ ἀκινήτων καταληφθέντων ἐν Κομοτινῇ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ προσφυγικοῦ ἀστικοῦ συνοικισμοῦ τῆς πόλεως ταύτης, ἐφ' ὅσον ἐκανονίσθη αὕτη ὁριστικῶς κατὰ τὰς ἐν ἰσχύι διατάξεις, καταβάλλεται δι' ἐντάλματος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης ἐκ πιστώσεων μεταβιβαζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

2. Δι' ὅσα ἐκ τῶν ἀκινήτων τούτων δὲν ἐγένετο κατὰ τὰς ἐν ἰσχύι διατάξεις ὁ κανονισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως, ἐνεργεῖται οὗτος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ συγκροτουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1923 Διατάγματος περὶ ἐξαγορᾶς μουσουλμανικῶν κτημάτων ἐν Δυτικῇ Θράκῃ πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων. Τὸ αὐτὸ δὲ Συμβούλιον κρίνει καὶ περὶ τῆς κυριότητος τῶν καταληφθέντων γηπέδων καὶ ἀκινήτων, διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰδίου Διατάγματος. Τοῦ Συμβουλίου τούτου τάσσεται γραμματεὺς εἷς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου ὁ Γενικὸς Διοικητὴς διατάσσει τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων δι' ἐντάλματος ἐπὶ τοῦ οἰκείου ταμείου.

4. Εἰς τὸν πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Συμβουλίου καταβάλλεται ἀποζημίωσις 50 δραχμῶν κατὰ συνεδρίαν, τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν δαπάνην ποσοῦ παρακρατουμένου ἀναλόγως ἐκ τοῦ κανονιζομένου δι' ἕκαστον τῶν ἐνδιαφερομένων ποσοῦ ἀποζημιώσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεδριῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα κατὰ μῆνα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑποβληθησομένου εἰς τὴν Βουλὴν ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Ι. Κούνδουρος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Τανταλίδης, Γ. Χαριτάκης, Ι. Γρηγοράκης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ παρασκευῆς εἰδικῶν εἰσιτηρίων πληρωμῆς δικαιώματος ἐπισκέψεως τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ μουσείων παρὰ ξένων ἐπισκεπτομένων τὴν Ἑλλάδα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 15 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ πληρωμῆς δικαιώματος ἐπισκέψεως τῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ μουσείων παρὰ ξένων ἐπισκεπτομένων τὴν Ἑλλάδα», εἰδικὰ εἰσιτήρια παρασκευάζονται κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ καὶ σφραγιστηρίῳ. Εἶσι δίπλοτυπα ἀποτελούμενα ἐκ στελέχους καὶ ἐκ τοῦ κυρίου εἰσιτηρίου ὅπερ ἀποκοπτόμενον παραδίδεται εἰς τὸν ξένον ἐπισκέπτην. Ἐπ' αὐτῶν ἐκτυποῦνται ἐπί τε τοῦ στελέχους καὶ τοῦ κυρίου μέρους αἱ λέξεις «εἰσιτήριον ἐπισκέψεως ἀρχαιοτήτων καὶ μουσείων» καὶ κάτωθεν αἱ λέξεις «λίρα Ἀγγλίας μία» ἢ «δύο» ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἐπὶ δὲ τοῦ στελέχους ἀναγράφεται ἄνωθεν ἡ λέξις «στέλεχος», εἰς τὸ ἄνω πρὸς τ' ἀριστερὰ μέρος ἐκτυποῦται παράστασις κεφαλῆς Ἀθηνᾶς ἐξ ἀρχαίου Ἀττικοῦ νομίσματος, κάτωθι δὲ αὐτῆς ἐπιτίθεται ἡ λευκὴ σφραγὶς ἥτις ἐπιτίθεται νῦν καὶ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων μουσείων. Ταῦτα συρράπτονται εἰς δέσμας ἐξ ἑκατὸν εἰσιτηρίων ἀριθμούμενα ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1—100. Αἱ δεσμίδες ἀριθμοῦνται δι' αὐξοντος ἀριθμοῦ ὅστις ἀναγράφεται κάτωθεν τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ τῶν εἰσιτηρίων. Ἀφοῦ παρασκευασθῶσι τὰ εἰσιτήρια ταῦτα παραδίδονται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην σφραγιστοῦ Χάρτου, ἥτις ἀποστέλλει ἐξ αὐτῶν εἰς τοὺς Ταμίας τοῦ Κράτους κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, οἵτινες ἀποστέλλουσι εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην Σφραγιστοῦ Χάρτου ἀπόδειξιν παραλαβῆς πρὸς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεώς της.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Ταμίαι κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν παραδίδουσιν εἰς τὸν ἐντεταλμένον τὴν θεώρησιν τῶν διαβατηρίων ὑπάλληλον ὡρισμένον ἀριθμὸν εἰσιτηρίων διὰ πρωτοκόλλου συνταχθησομένου μεταξὺ τοῦ ταμίου καὶ τοῦ παραλαβόντος τὰ εἰσιτήρια ὑπαλλήλου.

Τὰ εἰσπραττόμενα ἡμερησίως ποσὰ ἐκ διαθέσεως εἰσιτηρίων ὀφείλει ὁ εἰσπράξας ὑπάλληλος νὰ καταθέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ ἂν τοῦτο δὲν καθίσταται ἐφικτὸν ἐξ ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης λαμβάνων τὸ οἰκεῖον ἀποδεικτικόν, ὅπερ χρησιμεύει διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ λογαριασμοῦ του ἀπέναντι τοῦ ταμείου. Μὴ ὑφισταμένης ἀνάγκης ἢ καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τὰ ὑπολειφθέντα ἀδιάθετα εἰσιτήρια ὡς καὶ τὰ στελέχη τῶν διατεθέντων ἐπιστρέφει ὁ ὑπάλληλος εἰς τὸ ταμεῖον, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου ἐπιστροφῆς συσχετιζομένου πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς παραλαβῆς. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα χρησιμεύουσι μετὰ τῶν ἄλλων ἐγγράφων ὡς στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου.

Οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Τμῆμα χαρτοσήμου) κατάστασιν τῆς κινήσεως τῶν εἰσιτηρίων τούτων κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ εἰσιτήρια ταῦτα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ πρῶτον μουσεῖον ἢ ἀρχαιολογικὸν τόπον θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου ταύτην ὑπαλλήλου τοῦ μουσείου κλπ., διὰ σημάντρου φέροντος διὰ διατρήσεως ἢ σφραγίσεως τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπισκέψεως, μὴ γενομένης ἑτέρας θεωρήσεως ἐπὶ τοῦ εἰσιτηρίου κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰ λοιπὰ μουσεῖα καὶ ἀρχαιότητας.

Ἄρθρον 4.

Προσωρινῶς καὶ μέχρι κατασκευῆς τῶν ὡς ἄνω εἰσιτηρίων, ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἁπλῶν εἰσιτηρίων, φερόντων τὴν ἄνω ἐκτύπωσιν μετὰ τῆς λευκῆς σφραγῖδος καὶ ἀρίθμησιν. Τὸν ἀριθμὸν τῶν κατασκευαστέων εἰσιτηρίων ὁρίζει δι' ἀποφάσεώς του ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἔνεκεν τῆς ἀμέσου ἐφαρμογῆς τοῦ ρηθέντος Ν. Διατάγματος γενομένη προσωρινῶς ἐκτύπωσις καὶ διάθεσις εἰσιτηρίων θεωρεῖται κανονικῶς γενομένη.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
Δ. Αἰγινήτης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. Τανταλίδης

(5)

Περὶ κανονισμοῦ ὅρων δομήσεως ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου π. ἔ. Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ σχεδίων πόλεων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κανονίζομεν τοὺς ὅρους δομήσεως ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὡς ἑξῆς:

1) Ἐὰν αἱ οἰκοδομαὶ ἀνεγείρωνται κατὰ προέκτασιν τῶν ἐγκεκριμένων ὁδῶν τοῦ σχεδίου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ πρόσοψις αὐτῶν τοποθετεῖται ἐπὶ τῆς ἰδανικῆς προεκτάσεως τῆς ἐγκεκριμένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς, τὸ ὀλικὸν ἐμβαδὸν ἐφ' οὗ ἡ οἰκοδομὴ οἰκοπέδου δέον νὰ ἦ τοὐλάχιστον τριακόσια τετραγων. μέτρα, τὸ δὲ κτίριον νὰ μὴ καταλαμβάνῃ ἐπιφάνειαν μείζονα τοῦ τρίτου τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου καὶ νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου τοὐλάχιστον κατὰ τρία μέτρα.

2) Ἐὰν αἱ οἰκοδομαὶ δὲν ἐκπληρῶσι τὴν ἀνωτέρω προϋπόθεσιν τῆς κατ' ἐπέκτασιν τῶν ὁδῶν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τοποθετήσεώς των, τὸ ἐμβαδὸν τοῦ οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἀνεγείρεται ἑκάστη δέον νὰ ἦ τοὐλάχιστον χίλια τετραγωνικὰ μέτρα, ἡ ἐπ' αὐτῆς καταλαμβανομένη ἔκτασις τοῦ οἰκοπέδου νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ πέμπτον τῆς ὅλης αὐτοῦ ἐπιφανείας καὶ αἱ ἀποστάσεις αὐτῆς ἀπὸ πάντων τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου νὰ μὴ κατέρχωνται τῶν τεσσάρων μέτρων.

3) Κατ' ἀμφοτέρας τὰς προηγουμένας περιπτώσεις ἡ οἰκοδόμησις ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ἐφ' ἑκάστου οἰκοπέδου πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ μία μόνον ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων ὀρόφων οἰκία.

Ἐὰν τὸ οἰκόπεδον ἔχῃ μεγαλυτέρας τῶν ἄνω ἐλαχίστων ὁρίων διαστάσεις, τότε δύναται ν' ἀνεγερθῶσιν ἐν αὐτῷ πλειότερα μεμονωμένα κτίρια ἕκαστον τῶν ὁποίων δέον ν' ἀνταποκρίνεται ὡς πρὸς τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἐφ' οὗ κεῖται μέρους τοῦ οἰκοπέδου, τὴν καλυπτομένην αὐτοῦ ἐπιφάνειαν καὶ τὰς ἀποστάσεις ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου, εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους. Πάντως τὰ τοιαῦτα κτίρια δέον νὰ ἀφίστανται ἀλλήλων τοὐλάχιστον κατὰ δέκα μέτρα. Ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ οἰκοπέδου ὑπερβαίνῃ τὰς τρεῖς χιλιάδας τετραγωνικὰ μέτρα ἡ ἀνέγερσις μεμονωμένων ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους ἐν αὐτῷ κτιρίων καθίσταται ὑποχρεωτική, ἀπαγορευομένης τῆς ἀνεγέρσεως ἐνιαίας οἰκοδομῆς ἐφ' ἅπαντος τοῦ οἰκοπέδου, ἔστω καὶ ἂν πληροῦνται κατὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς οἱ ὡς εἴρηται ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 ὅροι.

4) Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω οἰκοδομοῦντες ἐφ' ὅσον περιφράσσωσι τὸ οἰκόπεδον αὐτῶν δέον νὰ κατασκευάζωσι ἀπὸ ὕψους ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους καὶ ἄνω περίφραγμα μὴ συμπαγὲς (οἷον συρματόπλεγμα, κιγκλίδωμα κλπ.)

5) Ἐφ' ὅσον αἱ οἰκοδομαὶ ἀνεγείρονται ἐπὶ οἰκοπέδων ἐχόντων πρόσωπον ἐπὶ δημοσίων ἀμαξιτῶν ἢ σιδηροδρομικῶν ὁδῶν, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς ταύτας ἀναλόγως αἱ ὅροι τῶν παραγρ. 1, 3 καὶ 4 καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τῶν περὶ ὁδοποιΐας νόμων προβλεπόμεναι διατάξεις ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τοὺς ὅρους τούτους.

6) Προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἢ ἀνεγέρσεως σχολῶν, θεραπευτηρίων, καὶ ἐν γένει τοιαύτης φύσεως κοινωφελῶν ἱδρυμάτων ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τῆς παρ. 2 ἐξαιρέσει τῆς ὑπὸ τῶν κτιρίων καλυπτομένης ἐπιφανείας, ἥτις δύναται νὰ φθάνῃ τὰ 4)5 τοῦ ὅλου οἰκοπέδου, ἐπιτρεπομένης ἅμα διὰ τὰ τοιαῦτα κτίρια τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τοὺς ὅρους τῶν παραγράφων 3 καὶ 4.

7) Διὰ τοὺς ὑφισταμένους παλαιοὺς συνοικισμοὺς τῆς περιφερείας τοῦ Πειραιῶς ἐπιτρέπεται ὡς πρὸς τὴν ἐπισκευὴν τῶν παλαιῶν κτιρίων καὶ τὴν ἀνέγερσιν νέων τοιούτων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν τοιούτων συνοικισμῶν ἡ παρέκκλισις ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω ὅρον, ἐπιβαλλομένης μόνον τῆς τηρήσεως τῶν εἰς τοὺς τοιούτους συνοικισμοὺς μορφωθεισῶν ὁδῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς

Ι. Γρηγοράκης

(6)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Διατάγματος «περὶ κανονισμοῦ τῆς στολῆς ἀξιωματικῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Τροποποιοῦμεν καὶ συμπληροῦμεν ὡς κάτωθι τὸ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1925 Διάταγμα περὶ κανονισμοῦ τῆς στολῆς καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα σχετικὰ τοιαῦτα.

Ἄρθρον 1.

Ὡς ἐπωμίδες τῆς μεγάλης στολῆς τῶν στρατηγῶν καθορίζονται αἱ ἀντίστοιχοι ἐπωμίδες τῆς καταργηθείσης μεγάλης στολῆς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

Οὕτω διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου καθορίζονται αἱ ὡς ἄνω ἐπωμίδες τοῦ Ταγματάρχου, διὰ δὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιστρατήγου αἱ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐπώμια τῆς χακί, τῆς βαθυκυάνου καὶ τῆς λευκῆς στολῆς τῶν κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν πάντων τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων, τροποποιοῦνται ὡς κάτωθι, προσαρμοζόμενα πάντοτε ἐπὶ τοῦ χιτωνίου.

1) Ὡς πρὸς τὸ σχῆμα καὶ τὰς διαστάσεις διατηροῦνται ὡς ἔχουσιν.

2) Κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῶν ἐπιφάνειαν καλύπτονται ἐξ ἐρέας χακὶ ἢ βαθυκυάνου ἢ λινοῦ λευκοῦ (τῆς αὐτῆς ἐρέας ἢ λινοῦ ἐξ ὧν κατασκευάζεται καὶ τὸ χιτώνιον).

3) Εἰς τὸ μέσον καὶ κατὰ μῆκος τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας φέρουσιν ἐπερραμμένα (ἢ προσαρμοζόμενα διὰ τὴν λευκὴν στολὴν) τὰ κάτωθι σειρήτια χρυσᾶ μὲν διὰ τὰ μάχιμα ὅπλα, ἀργυρᾶ δὲ διὰ πάντα τὰ Σώματα, ὅμοια πρὸς τὰ ἐν τῷ πηλικίῳ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ.

α') Τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἓν σειρήτιον.

β') Τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν δύο σειρήτια, ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν ἴσην πρὸς τὸ ἓν ἕκτον τοῦ πλάτους τοῦ χιτωνίου.

Οἱ διακρίνοντες τοὺς βαθμοὺς ἀστέρες διατηροῦνται ὡς ἔχουσιν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μὲν κατώτεροι καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ φέρουσι σπάθην (ἔλασμα ἐλαφρῶς καμπύλον), οἱ δὲ ἀνώτατοι ξίφος (ἔλασμα εὐθύ).

Σπάθη καὶ ξίφος φέρονται ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν πέντε μαχίμων ὅπλων καὶ ἐκ τῶν Σωμάτων μόνον ἀπὸ τοὺς τοῦ Ὑγειονομικοῦ, Κτηνιατρικοῦ, Ἐπιμελητείας, Μεταγωγικοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ σπάθη καὶ τὸ ξίφος τροποποιοῦνται ὡς πρὸς τὰ κάτωθι σημεῖα κατὰ τὰ λοιπὰ διατηρούμενα ὡς ἔχουσιν.

1) Καταργεῖται τὸ ἐπὶ τοῦ φυλακτῆρος στέμμα.

2) Ὁ οὕτω τροποποιούμενος φυλακτὴρ καθορίζεται διὰ μὲν τὰ μάχιμα ὅπλα ἐπίχρυσος, διὰ δὲ τὰ ὡς ἄνω Σώματα ἐκ σφυρηλάτου σιδήρου ἐπινικελωμένου.

3) Ἡ κώπη (κυρίως λαβὴ) τῆς μὲν σπάθης κατασκευάζεται ἐκ μελανοῦ κερατίου, τοῦ δὲ ξίφους ἐκ λευκοῦ ὀστοῦ ἀπολήγοντος ἄνωθεν εἰς ἐπίχρυσον λεοντοκεφαλήν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφυπουργὸς

Κ. Νίδερ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.